

દાનિયેલનું પુસ્તક - નંબર પાંચ

સિતેર વર્ષ

Jeff Pippenger

2023-11-29

યહૂદાહના અંતિમ ત્રણ રાજાઓમાં યહોયાકીમ પહેલો હતો, અને જ્યારે બાબેલીઓએ તેને જીતી લીધો ત્યારે દક્ષિણ રાજ્ય માટેના સિતેર વર્ષના દાસ્યનો પ્રારંભ થયો. તે સિતેર વર્ષો તે સમયગાળાની ઓળખ આપે છે જેમાં બાબેલ, બાઇબલની ભવિષ્યવાણીનું પ્રથમ રાજ્ય, શાસન કરશે. યશાયા અધ્યાય તેવીસમાં, તૂરની વેશ્યાને પ્રતીકાત્મક સિતેર વર્ષો સુધી ભૂલાઈ જવાની હતી, જે ભવિષ્યવાણી મુજબ એક રાજાના દિવસો તરીકે નિર્દિષ્ટ કરવામાં આવ્યા હતા. બાઇબલની ભવિષ્યવાણીમાં રાજા એટલે રાજ્ય, અને બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના એકમાત્ર તે રાજ્યના દિવસો, જે સિતેર વર્ષ જેટલા હતા, તે બાબેલ હતું.

તે ઇતિહાસકાળ દરમિયાન, તૂરની વેશ્યા, જે પાપાસત્તાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, તે ભૂલી જવામાં આવશે. સિતેર પ્રતીકાત્મક વર્ષોના અંતે, તેને ફરી યાદ કરવામાં આવશે અને તે બહાર નીકળીને પૃથ્વીના સર્વ રાજ્યો સાથે વ્યભિચાર કરશે. આધ્યાત્મિક વ્યભિચાર એટલે ચર્ચ અને રાજ્યના સંયોજનથી ઉત્પન્ન થતો ગેરકાયદેસર સંબંધ. પ્રતીકાત્મક સિતેર વર્ષોના અંતે, પાપાસત્તા સંયુક્ત રાષ્ટ્રો સાથે સંબંધમાં આવશે, જેનો પ્રતિનિધિત્વ તે સર્વ રાજાઓ કરે છે, જેમની સાથે તૂરની વેશ્યા પ્રતીકાત્મક સિતેર વર્ષોના અંતે વ્યભિચાર કરે છે. પ્રતીકાત્મક સિતેર વર્ષો દરમિયાન જે રાજ્ય શાસન કરે છે તે યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ છે, બે શિંગડાવાળું પૃથ્વીનું પશુ.

દાનિયેલના પ્રથમથી પાંચમા અધ્યાયો સુધી બાબેલના સિતેર વર્ષોના ઇતિહાસની રૂપરેખા આપે છે, અને તેથી એ અધ્યાયો પૃથ્વીના પશુના બંને શિંગડાઓના ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. ચોથો અને પાંચમો અધ્યાય બાબેલના પ્રથમ અને અંતિમ રાજાઓની ઓળખ આપે છે, અને આ બે અધ્યાયો મળીને પૃથ્વીના પશુ તથા તેના બે શિંગડાઓના ઇતિહાસની ઓળખ આપે છે. આ બે શિંગડાઓનો તથા પૃથ્વીના પશુનો ન્યાય પ્રથમ રાજા અને અંતિમ રાજાના ન્યાય દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે. નેબૂખદનેઝરનો ન્યાય "સાત કાળ" માટેનું નિષ્કાસન હતો, જ્યારે તે ઘાસ અને શિયાળાની ભીનાશ પર પચ્ચીસસો વીસ દિવસ સુધી જંગલી પશુ સમો રહ્યો. બેલ્શઝરનો ન્યાય ભીંત પર લખાયો હતો, અને તે પચ્ચીસસો વીસ સંખ્યાની સમકક્ષ ગણાયો હતો; આથી એ દર્શાવવામાં આવે છે કે પૃથ્વીના પશુ અને તેના બે શિંગડાઓનો ન્યાય લેવિયવ્યવસ્થા છઠ્ઠીસના "સાત કાળ" દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે. આ બે રાજાઓની સાક્ષી પર આધારિત છે, અને આ બે સાક્ષીઓ પ્રથમ અને અંતિમનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

"સાત સમય" એ એક્ટ્રેન્ટિઝમ માટે અથડામણનો પથ્થર છે, અને તેથી તેને માન્યતા મળી શકતી નથી, છતાં તે સ્પષ્ટ રીતે ત્યાં હાજર છે—તેમના માટે જે જોવાની ઇચ્છા રાખે છે. તે રાષ્ટ્ર (બાબેલ) પરના ન્યાયનું પ્રતીક છે, જેણે સિતેર વર્ષ સુધી રાજ્ય કર્યું, અને તે રાજ્ય પરના ન્યાયનું પણ પ્રતીક છે, જે સિતેર પ્રતીકાત્મક વર્ષો સુધી રાજ્ય કરે છે. જ્યારે લેવિયમ મિલરે લેવિયવ્યવસ્થા અધ્યાય છઠ્ઠીસના "સાત સમય" અંગેની પોતાની સમજ રજૂ કરી, ત્યારે તેણે દાનિયેલ અધ્યાય ચાર માં નેબૂખદનેઝરને પશુ સમાન જીવેલા બે હજાર પાંચસો વીસ દિવસોને, લેવિયવ્યવસ્થા અધ્યાય છઠ્ઠીસના "સાત સમય"ને સમર્થન આપવા માટેના ભવિષ્યવાણીય સાક્ષીઓમાંના એક તરીકે ઉપયોગમાં લીધા હતા. "સાત સમય" ઝખર્યા અધ્યાય ચારમાં પાયાનો પથ્થર પણ છે અને શિખરપથ્થર પણ છે. યેશુ, બહેન વ્હાઇટ, યશાયા અને પિતર તેને એ પથ્થર તરીકે ઓળખાવે છે, જે ખૂણાના મુખ્ય પથ્થરરૂપે બને છે. તે બાઇબલની ભવિષ્યવાણીનું મુગટમણિ સિદ્ધાંત છે, છતાં જે લોકો પોતાને ત્રીજા દેવદૂતના સંદેશવાહકો હોવાનો દાવો કરે છે, તેઓ માટે તે મૂળભૂત રીતે અદૃશ્ય જ રહે છે.

જ્યારે અમે દાનિયેલના ગ્રંથના પ્રથમ છ અધ્યાયોના વિષે વિચારવાનું આરંભ કરીએ છીએ, ત્યારે આ ઓળખવું મહત્વનું છે કે એકદમ શરૂઆતથી જ “સાત વખત”ની ઓળખ આપવામાં આવી છે. જ્યારે યહોયાકીમ બાબિલોન દ્વારા પરાસ્ત થયો, ત્યારે સિતેર વર્ષની બંધકાવસ્થાનો આરંભ થયો. વૃતાંતનો ગ્રંથ સમજાવે છે કે તેઓને સિતેર વર્ષ માટે બંધક બનાવીને કેમ લઈ જવામાં આવ્યા.

સિદ્ધક્રિયા જ્યારે રાજા બન્યો ત્યારે તે એકવીસ વર્ષનો હતો, અને તેણે યરુશાલેમમાં અગિયાર વર્ષ સુધી રાજ્ય કર્યું. તેણે યહોવા પોતાના ઈશ્વરની દૃષ્ટિએ જે દુષ્ટ હતું તે કર્યું, અને યહોવાના મુખેથી બોલતા ચિરમિયાહ પ્રભુવક્તા સમક્ષ તેણે પોતાને નમ્ર ન કર્યો. અને તેણે રાજા નેબૂખદનેઝર, જેણે તેને ઈશ્વરના નામે શપથ લેવડાવ્યો હતો, તેના વિરુદ્ધ પણ બળવો કર્યો; પરંતુ તેણે પોતાની ગરદન કઠોર કરી, અને ઇઝરાયેલના યહોવા ઈશ્વર તરફ ફરી આવવાથી પોતાનું હૃદય હઠીલા રીતે કઠોર કર્યું. ઉપરાંત યાજકોના બધા મુખ્ય માણસો અને લોકોએ પણ અન્યજાતિઓના સર્વે ધૃણાસ્પદ આચારો મુજબ અતિશય અપરાધ કર્યા; અને યરુશાલેમમાં જે યહોવાના ભવનને તેણે પવિત્ર કર્યું હતું તેને અશુદ્ધ કર્યું, અને તેમના પિતૃઓના યહોવા ઈશ્વરે પોતાના દૂતો દ્વારા, વહેલી તકે ઊભા થઈને અને વારંવાર મોકલીને, તેમની પાસે સંદેશો મોકલ્યા; કારણ કે તેને પોતાની પ્રજા પર અને પોતાના નિવાસસ્થાન પર દયા હતી. પરંતુ તેઓએ ઈશ્વરના દૂતોની ઠહા કરી, તેના વચનોને તુચ્છ ગણ્યાં, અને તેના પ્રભુવક્તાઓનો અપમાન કર્યો, જ્યાં સુધી યહોવાનો ક્રોધ તેની પ્રજા વિરુદ્ધ એવો પ્રગટ ન થયો કે કોઈ ઉપાય રહ્યો નહીં. તેથી તેણે તેમના પર ખલદીઓના રાજાને યઢાવી લાવ્યો, જેણે તેમના યુવાનોને તેમની પવિત્રસ્થળના ભવનમાં તલવારથી મારી નાખ્યા, અને યુવાન કે કન્યા, વૃદ્ધ કે વયોવૃદ્ધતાથી વાંકું વળેલો માણસ—કોઈ પર દયા ન કરી: તેણે તેઓ બધાને તેના હાથમાં સોંપી દીધા. અને ઈશ્વરના ભવનના બધા વાસણો, મોટા અને નાના, તેમજ યહોવાના ભવનના ખજાના, અને રાજાના તથા તેના સરદારોના ખજાના—આ બધું તે બાબેલમાં લઈ ગયો. અને તેઓએ ઈશ્વરના ભવનને આગ લગાવી બાળી નાખ્યું, અને યરુશાલેમની દીવાલ તોડી પાડી, અને તેના બધા મહેલોને અગ્નિથી બાળી નાખ્યા, અને તેની બધી સુંદર વસ્તુઓનો નાશ કર્યો. અને જે લોકો તલવારથી બચી ગયા હતા તેઓને તે બાબેલમાં બંદી બનાવી લઈ ગયો; અને તેઓ પર્શિયાના રાજ્યના શાસન સુધી તેને અને તેના પુત્રોને દાસ રહ્યા. આ ચિરમિયાહના મુખેથી કહેલા યહોવાના વચનને પૂર્ણ કરવા માટે થયું, જ્યાં સુધી દેશે પોતાના શબ્દાથોનો ભોગ માણ્યો નહીં; કેમ કે જેટલો સમય તે ઉજ્જડ પડ્યો રહ્યો, તેટલો સમય તેણે શબ્દાથ મનાવ્યો, જેથી સિતેર વર્ષ પૂર્ણ થાય. હવે પર્શિયાના રાજા કુરસના પ્રથમ વર્ષમાં, ચિરમિયાહના મુખેથી કહેલું યહોવાનું વચન પૂર્ણ થાય તે માટે, યહોવાએ પર્શિયાના રાજા કુરસના આત્માને ઉદ્દીપિત કર્યો, જેથી તેણે પોતાના સમગ્ર રાજ્યમાં ઘોષણા કરાવી, અને તેને લખાણરૂપે પણ જાહેર કરી, કહીને, “પર્શિયાનો રાજા કુરસ આમ કહે છે: સ્વર્ગના યહોવા ઈશ્વરે પૃથ્વીના બધા રાજ્યો મને આપ્યાં છે; અને તેણે મને યહૂદાહમાં આવેલ યરુશાલેમમાં તેના માટે એક ભવન બાંધવાની આજ્ઞા આપી છે. તેની પ્રજામાંથી તમારામાં કોણ છે? યહોવા તેનો ઈશ્વર તેની સાથે રહે, અને તે ઉપર જાય.” 2 કાળવૃતાંત 36:11-23.

ગુલામીના સિતેર વર્ષ ચિરમિયાના આ વચનને પૂર્ણ કરવા માટે હતા: “જ્યાં સુધી દેશમાં તેના શબ્દાથોનો આનંદ ન માણ્યો હોય; કારણ કે જેટલો સમય તે ઉજ્જડ પડ્યો રહ્યો, તેટલો સમય તેણે શબ્દાથ માન્યો.” દેવના વચનમાં, અમે જે ક્રોનિકલ્સના વચનનો ઉલ્લેખ કરી રહ્યા છીએ તે સિવાય, દેશમાં તેના શબ્દાથોનો “આનંદ માણવો” એવો ઉલ્લેખ માત્ર એક જ સ્થાને મળે છે. તે સ્થાન લેવીયવ્યવસ્થા અધ્યાય પચ્ચીસ અને છવ્વીસમાં છે. અધ્યાય પચ્ચીસ દેશમાં તેના શબ્દાથના વિશ્રામનો આનંદ માણવા કેવી રીતે દેવો તેની આજ્ઞા આપે છે, અને અધ્યાય છવ્વીસ દર્શાવે છે કે જો તે કરારસંબંધિત આજ્ઞાઓનું પાલન ન કરવામાં આવે તો “સાત ગણું” શાપ આવશે.

યહોયાકીમની ગતિએ તે બંધિવાસની શરૂઆતને ચિહ્નિત કરી, જે દાનિયેલે નવમા અધ્યાયમાં મૂસાના “શાપ” અને “શપથ”ના એક અંગ તરીકે ઓળખાવેલો છે. દાનિયેલ “સાત વખત”ના શાપને સમજતો હતો,

કેમ કે તે નવમા અઢ યાયમાં સાક્ષી આપે છે કે ચિરમિયાહની સિત્તેર વર્ષો ની ભવિષ્યવાણીના તેના અભ્યાસ દ્વારા તેને તે વર્ષો ની સંખ્યા સમજાઈ છે, જેટલા વર્ષો સુધી દેવના લોકો બાબેલમાં દાસત્વ હેઠળ રહેશે.

તેના રાજ્યના પ્રથમ વર્ષમાં હું દાનિયેલે પુસ્તકો દ્વારા વર્ષોની સંખ્યા સમજ્યો, જેના વિષે યહોવાનો વચન ભવિષ્યવક્તા ચિરમિયાહને આવ્યું હતું કે તે ચેરુશાલેમની ઉજાડાવસ્થામાં સિતેર વર્ષ પૂર્ણ કરશે. દાનિયેલ 9:2.

દાનિયેલે સિતેર વર્ષોને “પુસ્તકો દ્વારા” સમજ્યા હતા, માત્ર ચર્મિયાહના પુસ્તક દ્વારા નહિ. તેણે જે બીજું પુસ્તક સમજ્યું હતું તે મોશેનાં લખાણો હતા, કેમ કે પોતાની પ્રાર્થનામાં તે ઓળખાવે છે કે સિતેર વર્ષની દાસતાનો “શાપ” મોશેનો “શપથ” હતો. દાનિયેલના નવમા અધ્યાયમાં જે શબ્દનો અનુવાદ “શપથ” તરીકે કરવામાં આવ્યો છે, એ જ શબ્દનો અનુવાદ લેવિયવ્યવસ્થા છવીસમાં “સાત ગણું” તરીકે કરવામાં આવ્યો છે. બેબિલોનમાં યહૂદાની સિતેર વર્ષની બંધવાસ સ્થિતિ “સાત ગણાં”ના શાપની પરિપૂર્ણતા હતી, ભલે કોઈ આધુનિક ધર્મશાસ્ત્રી તે અંગે શું દલીલ કરે. આ તો દિવસના પ્રકાશ જેટલું સ્પષ્ટ છે, પરંતુ માત્ર ત્યારે જ જ્યારે તમે તેને જોવા ઇચ્છો છો.

અને યહોવાએ સિનાઈ પર્વત ઉપર મૂસાને કહીને કહ્યું, “ઇઝરાયલની સંતાનોને કહેજે અને તેઓને કહેજે: જ્યારે તમે તે દેશમાં પ્રવેશ કરશો, જે હું તમને આપું છું, ત્યારે તે દેશ યહોવાને માટે એક શબ્દપાળશે. છ વર્ષ સુધી તું તારા ખેતરમાં વાવણી કરજે, અને છ વર્ષ સુધી તું તારી દ્રાક્ષવાડીની છંટણી કરજે અને તેનો ઉપજ ભેગો કરજે; પરંતુ સાતમા વર્ષે દેશમાં પરિપૂર્ણ વિશ્રામનો શબ્દપાળ રહેશે, યહોવાને માટેનો શબ્દપાળ: તું ન તો તારું ખેતર વાવજે, ન તો તારી દ્રાક્ષવાડીની છંટણી કરજે. તારા પાકમાંથી જે આપોઆપ ઊગી નીકળે તેને તું કાપજે નહિ, અને તારી અનછાંટેલી દ્રાક્ષવાડીના દ્રાક્ષ તું ભેગા કરજે નહિ; કારણ કે તે દેશમાં માટે વિશ્રામનું વર્ષ છે. અને દેશનો શબ્દપાળ તમારે માટે આહારરૂપ થશે; તારા માટે, અને તારા દાસ માટે, અને તારી દાસી માટે, અને તારા મજૂર માટે, અને તારી પાસે વસવાટ કરતા પરદેશી માટે, અને તારા પશુઓ માટે, અને તારા દેશમાં રહેનારા જંગલી પ્રાણીઓ માટે—તેનો સર્વ ઉપજ આહારરૂપ થશે. અને તું તારા માટે વર્ષોના સાત શબ્દપાળોની ગણતરી કરજે, એટલે સાત વખત સાત વર્ષ; અને વર્ષોના સાત શબ્દપાળોનો સમય તારા માટે ઓગણપચાસ વર્ષ થશે. ત્યાર પછી સાતમા મહિનાના દસમા દિવસે તું જુબિલીની તુરી વગાડાવજે; પ્રાયશ્ચિત્તના દિવસે તમે તમારા સમગ્ર દેશમાં તુરી વગાડાવશો.” લેવિયવ્યવસ્થા 25:1-9.

જમીનને આરામ આપવાની આજ્ઞાઓમાં આ બાબત જોવી અગત્યની છે કે જમીન પર છ વર્ષ કામ કરવા અને એક વર્ષ જમીનને આરામ આપવા એવા સાત ચક્રો ઓગણપચાસમા વર્ષ સુધી ચાલુ રહેતા હતા, જ્યારે સાત વર્ષોના સાત ચક્રોની પૂર્ણતાને દર્શાવતો જયંતી વર્ષ આવવાનું હતું. અહીં જોવાનો નિર્ણાયક મુદ્દો એ છે કે જયંતીનો તુરિયો પ્રાયશ્ચિત્તના દિવસે ફૂંકવાનો હતો; આથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે જ્યારે પ્રતિરૂપ પ્રાયશ્ચિત્તનો દિવસ 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ શરૂ થયો, ત્યારે “સાત વખત”ના ચક્રનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો જયંતીનો તુરિયો ત્યારે ફૂંકવાનો હતો. ઈ.સ.પૂ. 677માં મનશ્શેને બેબિલોનમાં લઈ જવામાં આવ્યો ત્યારે જે “સાત વખત” શરૂ થયો, તેઓ બે હજાર પાંચસો વીસ વર્ષોને પ્રતિનિધિત્વ કરતા હતા, જેનો અંત પ્રતિરૂપ પ્રાયશ્ચિત્તના દિવસે આવ્યો. આ સંબંધ માત્ર તેઓ જ ચૂકી જશે, જેઓ તેને જોવાની ઇચ્છા રાખતા નથી. “સાત વખત”નો ચક્ર બે હજાર ત્રણસો વર્ષો સાથે સંબંધિત છે.

લેવીઓ પર ચીસના પ્રથમ નવ વચનોના કરારસંબંધિત નિર્દેશોમાં, દેવના વચનમાં દિવસ-માટે-વર્ષના સિદ્ધાંતનું અતિ ગહન દૃષ્ટાંત સમાયેલું છે, તે જોવું પણ અગત્યનું છે. બાબિલોનના દ્રાક્ષારસથી ઝુંડને મત્ત રાખવા માટે ધર્મશાસ્ત્રીઓ જે દંતકથાઓનું થાળ ભરેલું ભોજન આગળ ધપાવે છે, તે એ છે કે છઠ્ઠી વીસમા અઢ યાયમાં આવેલ “સાત વખત”નો ન્યાય, “સાત વખત” તરીકે અનુવાદિત થયેલા શબ્દના હિબ્રૂ અર્થની ખોટી સમજ છે. એ દલીલ સત્ય નથી. તે શબ્દનો હિબ્રૂ અર્થ પોતાની ૮ યાખ યામાં સંપૂર્ણપણે એ ન્યાયસંગતતા સમાવે છે કે તેનો આંકડાકીય રીતે પ્રયોગ કરવામાં આવે; પરંતુ તેમની ખામીભરેલી દલીલ,

જેને તેઓ હિબ્રૂ યાકરણના પોતાના સ્વધોષિત પ્રાવિણ્ય પર આધારિત ભૂતિપૂર્ણ પૂર્વધારણા વડે ટેકો આપે છે, તે માત્ર ભૂમિત દિશામાં દોરનાર દલીલ જ છે.

છવ્વીસમા અધ્યાયમાં “સાત વખત” તરીકે દર્શાવાયેલો ન્યાય, લખાણના સંદર્ભથી ઓળખાય છે, કોઈ આધુનિક ધર્મશાસ્ત્રીઓ હિબ્રૂ ભાષાને બળજબરીથી વાંકું વાળી આપે છે તે દ્વારા નહીં. વિલિયમ મિલરે હિબ્રૂ ભાષાના કોઈપણ સંદર્ભ વિના પોતાનો નિષ્કર્ષ રચ્યો હતો, અને પ્રેરણાએ તેમની સમજણને યોગ્ય તરીકે સમર્થન આપ્યું હતું. દેવદૂતોએ તેમની સમજણને “સાત વખત” ના ન્યાય જે અધ્યાયના સંદર્ભમાં આવેલો છે તેના આધારે માર્ગદર્શન આપ્યું હતું, હિબ્રૂ ભાષાના આધાર પર નહીં.

પંચવિસમો અધ્યાયનો પરિપ્રેક્ષ્ય એવો છે કે તેમાં કરારની આજ્ઞાઓ નિર્ધારિત કરવામાં આવે છે, અને ત્યારબાદ છવ્વીસમો અધ્યાય તે કરારની આજ્ઞાઓનું પાલન કરવા માટે વચનબદ્ધ આશીર્વાદ પ્રદાન કરે છે, અને પછી તે આજ્ઞાઓ પ્રત્યેની આજ્ઞાભંગતા માટે દાનિયેલ જેને “મૂસાનો શાપ” કહે છે તેને નિર્ધારિત કરે છે.

સંદર્ભ બાઇબલની ભવિષ્યવાણીમાં એક દિવસ-બદલે-એક વર્ષના સિદ્ધાંતના વિષયનો છે. લેવ્યવસ્થા પચ્ચીસના તે પ્રારંભિક કલમો દર્શાવે છે કે બાઇબલની ભવિષ્યવાણીમાં એક દિવસ એક વર્ષનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. નિર્ગમના ગ્રંથમાં, મૂસાએ મનુષ્ય અને પશુ માટેના સાતમા-દિવસના શબ્દાથવિશ્રામ અને ભૂમિ માટેના સાતમા-વર્ષના શબ્દાથવિશ્રામનો પરસ્પર સંબંધ સ્પષ્ટ રીતે દર્શાવ્યો છે.

અને છ વર્ષ સુધી તું તારી જમીનમાં વાવણી કરશ અને તેની ઉપજ એકત્રિત કરશ; પરંતુ સાતમા વર્ષે તું તેને આરામ કરવા દેશ અને પડતી રાખશ, જેથી તારાં લોકોમાંના ગરીબો તેમાંથી ખાય; અને તેઓ જે છોડી જાય તે ખેતરના પશુઓ ખાય. એ જ રીતે તું તારી દ્રાક્ષવાડી અને તારી જૈતૂનની વાડી સાથે કરશ. છ દિવસ તું તારો કાર્ય કરશ, અને સાતમા દિવસે તું વિશ્રામ કરશ; જેથી તારો બળદ અને તારો ગધેડો આરામ પામે, અને તારી દાસીનો પુત્ર તથા પરદેશી તાજગી પામે. નિર્ગમન 23:10-12.

આ ત્રણ વચનોની અંદર એ ઓળખી શકાય છે કે મનુષ્યો અને પશુઓ માટેનો એક વિશ્રામનો દિવસ, જમીન માટેના એક વિશ્રામના વર્ષને સમકક્ષ થાય છે. લેવીય વ્યવસ્થા અધ્યાય પચ્ચીસમાં, પ્રથમ પાંચ વચનોમાં, આપણે નિર્ગમન અધ્યાય વીસ, વચનો આઠથી અગિયાર સુધીની શબ્દાથની આજ્ઞા જેવી જ વ્યાકરણાત્મક રચના જોવા મળી આવે છે.

અને યહોવાએ સિનાઈ પર્વત પર મૂસાને કહીને કહ્યું, ઇઝરાયલની સંતાનોને કહેજે અને તેમને કહેજે, જ્યારે તમે તે દેશમાં પ્રવેશ કરશો, જે હું તમને આપું છું, ત્યારે તે દેશ યહોવાના માટે એક શબ્દાથ પાળશે. છ વર્ષ તું તારા ખેતરમાં વાવણી કરજે, અને છ વર્ષ તું તારી દ્રાક્ષવાડીની કાપછાંટ કરજે, અને તેનો ઉપજ એકત્ર કરજે; પરંતુ સાતમા વર્ષે દેશ માટે સંપૂર્ણ વિશ્રામનો શબ્દાથ રહેશે, યહોવાના માટેનો શબ્દાથ: તું ન તારા ખેતરમાં વાવણી કરજે, ન તારી દ્રાક્ષવાડીની કાપછાંટ કરજે. તારા લણણીમાંથી જે આપોઆપ ઉગી નીકળે તેને તું લણશો નહીં, અને તારી અકાપેલી દ્રાક્ષવાડીના દ્રાક્ષફળ તું એકત્ર કરશો નહીં; કેમ કે તે દેશ માટે વિશ્રામનું વર્ષ છે. લેવ્યવ્યવસ્થા 25:1-5.

શબ્દાથના દિવસને પવિત્ર રાખવા માટે તેનું સ્મરણ કર. છ દિવસ તું પરિશ્રમ કરજે અને તારું સર્વ કામ કરજે; પરંતુ સાતમો દિવસ તારા દેવ યહોવાનો શબ્દાથ છે; તેમાં તું કોઈ કામ ન કરજે—તું, તારો પુત્ર, તારી પુત્રી, તારો દાસ, તારી દાસી, તારાં પશુઓ, કે તારા દ્વારની અંદર રહેનારો પરદેશી પણ નહિ. કારણ કે છ દિવસમાં યહોવાએ આકાશ અને પૃથ્વી, સમુદ્ર અને તેમાં જે કંઈ છે તે સર્વ બનાવ્યું, અને સાતમા દિવસે વિશ્રામ કર્યો; તેથી યહોવાએ શબ્દાથના દિવસને આશીર્વાદિત કર્યો અને તેને પવિત્ર ઠેરવ્યો. નિર્ગમન 20:8-11.

આ બંને શબ્દ બાથ આજ્ઞા ।ઓ મળીને લેવિતીકસ પર ચીસ અને છવીસના સંદર્ભને ઓળખાવે છે. પંક્તિ પર પંક્તિ એકત્ર મૂકવામાં આવી ૮ ચારે, તેઓ સાક્ષી આપે છે કે “છ દિવસ તું પરિશ્રમ કરજે, અને તારું સર્વ કામ કરજે,” અને “છ વર્ષ તું તારા ખેતરમાં વાવણી કરજે, અને છ વર્ષ તું તારી દ્રાક્ષ વાડીની કાપકૂપ કરજે, અને તેનો ઉપજ એકત્ર કરજે.” “પરંતુ સાતમો દિવસ યહોવા તારા દેવનો શબ્દ બાથ છે,” અને “સાતમું વર્ષ દેશ માટે વિશ્રામનો શબ્દ બાથ, યહોવા માટેનો શબ્દ બાથ હશે.”

“સાતમો” તરીકે અનુવાદિત થયેલા બંને શબ્દો—સબ્બાથ વિષયક આજ્ઞાઓમાં, તે મનુષ્યો માટેનો સબ્બાથ હોય કે જમીન માટેનો સબ્બાથ—લેવિયવ્યવસ્થા ના છઠ્ઠીસમા અધ્યાયમાં “સાત વખત” તરીકે અનુવાદિત થયેલા એ જ હિબ્રુ શબ્દ છે. લેવિયવ્યવસ્થા ના પચ્ચીસમા અને છઠ્ઠીસમા અધ્યાયોના સંદર્ભનો આધાર બાઇબલની ભવિષ્યવાણીમાં એક દિવસ એક વર્ષનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, એવા ભવિષ્યવાણીય નિયમ પર સ્થિત છે. તેટલું જ મહત્વપૂર્ણ પ્રથમ ઉલ્લેખનો ભવિષ્યવાણીય નિયમ છે.

આ બે અધ્યાયોમાં સૌપ્રથમ ઉલ્લેખિત બાબત દિવસ-માટે-એક-વર્ષનો સિદ્ધાંત છે. વિલિયમ મિલરને ગેબ્રિયલ અને અન્ય દેવદૂતો દ્વારા માર્ગદર્શન અપાયું હતું જેથી તેણે લેવિયકાંડમાં આવેલા “સાત વખત” ને બે હજાર પાંચસો વીસ વર્ષોના પ્રતીક તરીકે ઓળખ્યું, અને આ સંપૂર્ણપણે તે અધ્યાયોના સંદર્ભ સાથે સુસંગત છે, જે દિવસ-માટે-એક-વર્ષનો સિદ્ધાંત છે, અને જે પંચવિસ્મા અધ્યાયની પ્રારંભિક પાંચ કલમોમાં રજૂ કરવામાં આવ્યો છે.

જ્યારે વૃત્તાંતના લેખકે એ કારણ દર્શાવ્યું કે બાબેલને દક્ષિણ રાજ્ય યહૂદાને બંધકાઈમાં લઈ જવા કેમ અનુમતિ આપવામાં આવી હતી, ત્યારે તેણે કહ્યું કે તે માટે હતું કે દેશ પોતાની શબ્બાથની વિશ્રાંતિનો આનંદ માણી શકે. દેવના વચનમાં દેશ વિશ્રાંતિનો આનંદ માણે છે એવી ઓળખ કરતું એકમાત્ર બીજું સ્થાન લેવિયવ્યવસ્થા ના અધ્યાય પચ્ચીસ અને છઠ્ઠીસમાં આવેલું છે. જે સિત્તેર વર્ષ બાબેલે બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના પ્રથમ રાજ્ય તરીકે શાસન કર્યું, તે માત્ર એટલું જ રજૂ કરતાં નથી કે બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના છઠ્ઠા રાજ્ય તરીકે પૃથ્વીનું પશુ જેટલા પ્રતીકાત્મક વર્ષો શાસન કરશે, પરંતુ આ સિત્તેર વર્ષો મોસેના શાપના “સાત સમય” તરફનો સીધો સંદર્ભ છે.

જ્યારે આપણે દાનિયેલના પ્રથમ છ અધ્યાયોમાં પ્રતિનિધિત થયેલી ભવિષ્યવાણીઓનો અભ્યાસ શરૂ કરીએ છીએ, ત્યારે એ જાણવું અત્યંત આવશ્યક છે કે “સાત સમય”નો શાપ, તેમજ “સાત સમય”નો આશીર્વાદ, તે દરેક અધ્યાયનો એક અંગ છે.

આ પણ યાદ રાખવું મહત્વપૂર્ણ છે કે સાત વર્ષના સાત ચક્રોનો ચક્ર સાતમા મહિનાના દસમા દિવસે, જે પ્રાયશ્ચિત્તનો દિવસ છે, જુબિલીની તુરહી ફૂંકવાથી ચિહ્નિત થાય છે. આ હકીકત “સાત સમય”ને દાનિયેલ અધ્યાય આઠ, અને કલમ ચૌદના બે હજાર ત્રણસો દિવસો સાથે બાંધે છે. આ પણ યાદ રાખવું મહત્વપૂર્ણ છે કે એક પ્રબોધકીય વર્ષ ત્રણસો સાઠ દિવસનું હોય છે, અને જો તમે “સાત સમય” માટે ત્રણસો સાઠ દિવસોને વારંવાર એકત્ર કરો, તો તેનું કુલ પચ્ચીસસો વીસ દિવસ થાય છે.

જ્યારે દાનિયેલે પુસ્તકો દ્વારા ચિરમિયાહે નિર્ધારિત કરેલ વર્ષોની સંખ્યા સમજેલી, ત્યારે તેણે એવી પ્રાર્થના આરંભી કે જેમાં પસ્તાવાના પ્રતિસાદના દરેક તે તત્વનો સમાવેશ થાય છે, જે આવશ્યક તરીકે ઓળખવામાં આવ્યા છે, જો દેવના લોકો ક્યારેય આ હકીકત માટે જાગૃત થાય કે તેઓ શત્રુની ભૂમિમાં કેદીઓ છે. દાનિયેલની લેવિયવ્યવસ્થા છવીસની પ્રાર્થનાના અંતે, ગબ્રિયેલ દાનિયેલને તે દર્શનનું સમજણ આપવા પ્રગટ થયો, જે તેણે “સાંભળ્યું” હતું—તે ત્રેવીસ સો દિવસોના દર્શનનું. ગબ્રિયેલે દાનિયેલને આ જણાવતાં શરૂઆત કરી કે સિત્તેર અઠવાડિયા દાનિયેલના લોકો માટે “નક્કી” કરવામાં આવ્યા હતા.

તારા લોકો અને તારા પવિત્ર શહેર ઉપર સિત્તેર સપ્તાહો નિર્ધારિત થયા છે, જેથી અપરાધનો અંત થાય, અને પાપોનો અંત લાવવામાં આવે, અને અધર્મ માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવામાં આવે, અને અનંતકાળની

ધર્મિકતા લાવવામાં આવે, અને દર્શન તથા ભવિષ્યવાણી પર મુહર મારવામાં આવે, અને અતિ પવિત્ર નો અભિષેક કરવામાં આવે. દાનિયેલ 9:24.

આ વચનમાં “નક્કી કરેલું” તરીકે અનુવાદિત થયેલો શબ્દનો અર્થ “કાપી કાઢેલું” એવો થાય છે, અને તેથી તેનો અર્થ એવો થાય છે કે ત્રેવીસસો દિવસોમાંથી સિતેર અઠવાડિયા કાપી કાઢવાના હતા. ઈ.સ.પૂર્વે 457માં ત્રીજા આદેશથી શરૂઆત કરીને, દાનિયેલના લોકોએ પરીક્ષાકાલરૂપ ભવિષ્યવાણીના સિતેર અઠવાડિયાં મેળવવાના હતા. ભવિષ્યવાણીના સિતેર અઠવાડિયાં એટલે ચારસો નેવું વર્ષ. ત્રીજા આદેશ પછી ચારસો નેવું વર્ષ પૂર્ણ થતાં, પ્રાચીન ઇઝરાયેલે ઈ.સ. 34માં સ્તેફનને પથ્થરમારો કરીને માર્યો હોત, અને તેઓ સંપૂર્ણપણે દેવથી વિચ્છિન્ન થઈ ગયા હોત.

ત્રણ આદેશો પહેલાં જે બંદીવાસ આવ્યો હતો, અને જે પરીક્ષાકાળના ચારસો નેવું વર્ષોના પ્રારંભબિંદુને નિર્દેશિત કરે છે, તે સિતેર વર્ષનો હતો. એ સિતેર વર્ષો જમીનને તે શબ્દાથના વિશ્રામો માણવા દેવા માટે હતાં, જે પ્રાચીન ઇઝરાયેલે ક્યારેય પૂર્ણ કર્યા નહોતાં. જમીન માટેના એ સિતેર વર્ષોના શબ્દાથ-વિશ્રામો, મૂસાના શપથ વિરુદ્ધ થયેલા ચારસો નેવું વર્ષોના (અથવા વર્ષોના સિતેર અઠવાડિયાના) બળવાના પરિણામે આવ્યા હતા.

લૈવ્યોવિધાન પચ્ચીસના કરાર સામેના ચારસો નેવું વર્ષોના બળવાખોરીએ જમીનને તેનો વિશ્રામ ભોગવવા માટે સિતેર વર્ષની બંધિવાસતા ઉત્પન્ન કરી. આ સિતેર વર્ષની બંધિવાસતાએ ત્રણ આજ્ઞાપત્રો સુધી દોરી, જેણે પ્રાચીન ઇઝરાયેલ માટે ફરી એક અન્ય ચારસો નેવું વર્ષોના પરીક્ષાકાળને ચિહ્નિત કર્યા. તેથી આપણે ચારસો નેવું વર્ષના બે પરીક્ષાકાળ જોઈએ છીએ. આ ત્રણ આજ્ઞાપત્રો ત્રણ દૂતના સંદેશાઓના પ્રતીકરૂપ છે, જેમાંથી પ્રથમ 1798માં આવ્યું, ઉત્તર રાજ્ય સામેની “સાત વખત”ની પ્રથમ ક્રોધાવસ્થાના અંતે. ત્રીજો દૂત ત્રીજા આજ્ઞાપત્ર પછી બાવીસસો વર્ષ પછી, 22 ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે આવ્યો, અને એ જ સમય “ક્રોધાવસ્થાનો અંતિમ અંત” પણ આવ્યો.

પ્રથમ ક્રોધાવેશના અંત અને અંતિમ ક્રોધાવેશના અંત વચ્ચેના છેતાલીસ વર્ષ દરમિયાન, યેશુએ મિલરાઈટ મંદિરનો પાયો નાખ્યો, અને તે પાયાનો શિલાખંડ “સાત વખત” હતો. તે શિલાખંડ શરૂઆતમાં એડવેંટિઝમ માટે અથવા તો પાયાનો શિલાખંડ (અથવા નહિતર અથડામણનો શિલાખંડ) બનવાનો હતો, અને અંતે એડવેંટિઝમ માટે અથવા તો મુખ્ય કોણિયું શિલાખંડ અને શિખરશિલા (અથવા નહિતર સમાધિશિલા) બનવાનો હતો. 1798 થી 1844ના ઇતિહાસમાં ત્રણ દેવદૂતોના સંદેશાઓના આગમનનું પ્રતિનિધિત્વ કરતાં ત્રણ ફરમાનો, દાનિયેલના પુસ્તકના પ્રથમ ત્રણ અધ્યાયોના પણ પ્રતિનિધિ છે.

આગામી લેખમાં અમે પ્રથમ છ અધ્યાયોના વિચારનો આરંભ કરીશું.

“જ્યારે દાનિયેલ અને પ્રકટીકરણનાં ગ્રંથો વધુ સારી રીતે સમજવામાં આવશે, ત્યારે વિશ્વાસીઓનો ધાર્મિક અનુભવ સર્વથા ભિન્ન હશે... પ્રકટીકરણના અધ્યયનમાંથી એક વાત નિશ્ચિતપણે સમજાશે—કે દેવ અને તેમની પ્રજાની વચ્ચેનો સંબંધ નજીકનો અને નિર્ધારિત છે.” The Faith I Live By, 345.